

Recenzija učnega gradiva: **SLOVENŠČINA ZA VSAKDAN IN VSAK DAN 9**

Recenzent/-ka: mag. Mateja Hočevar Gregorič

Pisna utemeljitev ocene besedilnega in nebesedilnega dela prejetega rokopisa učnega gradiva:

Učbenik Slovenščina za vsakdan in vsak dan 9 avtoric N. Drusany, N. Cajhen, D. Kapko, M. Križaj Ortar in M. Bešter Turk bodo pri pouku slovenščine uporabljali učenci 9. razreda devetletne osnovne šole. Učbenik je nastal s predelavo starega samostojnega delovnega zvezka z istim naslovom, ki se je v naših šolah že dodobra uveljavil in ga tako učitelji kot učenci zelo radi uporabljajo.

Učbenik je sestavljen iz 12 enot. Skoraj vse izhajajo iz neumetnostnih besedil, ki so tesno povezana z učenčevim vsakdanom. To so telefonski pogovor, življenjepis, oznaka, opis naprave, ocena dela, potopis, opis poti, prošnja, sožalje ter obrazci, kot npr. naročilnica, plačilni nalog, položnica. Ker je pred učenci zadnje leto šolanja na osnovni šoli, je tudi slovnični oz. jezikoslovni del težji: tako se podrobneje lotevajo glasov slovenskega jezika, spoznavajo členke in medmete, tvornik in trpnik, ključni del šolskega leta pa posvetijo skladnji, konkretno večstavčnim povedim, v katerih se naučijo določati stavčna razmerja. Avtoricam je samostojni delovni zvezek na ravni razlag in novih spoznanj uspelo zelo dobro predelati v učbenik. Velik padeč uporabnosti pa se kaže prav pri obsežnem zalogaju jezikoslovnih znanj, ki so vezana na veliko število vaj, če želimo, da učenci snov res usvojijo. Tu pa se seveda zatakne. Naloge v učbeniku učence vztrajno pošiljajo k zvezku (nalogo prepisi v zvezek in jo reši, preglednico preriši v zvezek in jo dopolni ipd.), to pa pomeni v zadnjem letu šolanja, ko si želimo v otroke »nasuti« še čim več znanja, popolno izgubo časa. Učence smo namreč navadili (in razvadili), da so naloge reševali z dopolnjevanjem, kratkimi odgovori, obkroževanjem, skratka z vsem tistim, kar je vodilo do znanja hitro, a zanesljivo. Pot, ki jo ponuja novi učbenik, je sicer zagotovo zanesljiva (ob prepisovanju si stvari zapomniš za večno), vendar prepočasna, da bi bila učinkovita. Bojim se, da bo veliko snovi ob takem delu ostalo nepredelane, kar pa verjetno ni cilj pouka slovenščine, še najmanj v 9. razredu. Devetošolci so hkrati že toliko spretni, da znajo marsikaj rešiti ali se dokopati do novega spoznanja brez učitelja; na to smo jih navajali ob uporabi samostojnih delovnih zvezkov, zdaj pa jih bomo spet spustili na neko nižjo stopnjo, kjer bodo »prepisovali«, »prerisovali« ipd.

Kljub vsemu je učbenik, tak, kot je, še vedno prilagojen starostni stopnji učencev, ki jim je namenjen, didaktično ustrezen (če izpustimo vse zgoraj povedano – učbenika pač ni mogoče napisati drugače!), sledi spoznanjem stroke. Enakovredno so zastopane vse štiri sporazumevalne dejavnosti, tudi nebesedilni del učbenika je privlačen. Učbeniku je dodana videokaseta z nekaj posnetki besedil, ki bodo popestrili šolske ure.

Skratka: avtorice so se s predelavo zelo potrudile, o primernosti uporabe učbenika namesto samostojnih delovnih zvezkov pa bo spregovorila praksa. Ker gre za devetošolce, bodo o tem morda kaj rekli tudi srednješolski profesorji, ki jih bodo morda nove generacije (z manj znanja) presenečale ...

mag. Mateja Hočevar Gregorič

This document was created with Win2PDF available at <http://www.win2pdf.com>.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.
This page will not be added after purchasing Win2PDF.